

دا کتاب له اصلاح انلاين څخه ډاونلوډ شوی
تاسې کولی شئ له همدې سايټ څخه په زرگونو
اسلامي او تحلیلي مقالې، په سلگونو اسلامي
ويډیوگانې او ترانې او پېلاپېل کتابونه ډاونلوډ کړئ
ادرس:

www.Eslahonline.net

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على آله وصحبه أجمعين وبعد:

لکه څرنگه چې الله (جل جلاله) انسان عبث اوبې ځايه نه دی پيدا کړی، نو دهغه د ژوند تگلاره يې هم ورته بنودلې ده. له قرآن کریم ترڅنگ د رسول الله (ص) احاديث دي، چې د مسلمان ژوند پر روښانه ليکو روانوي، نو هر مسلمان ته دا ښايي، چې دخپل وس او توان سره سم د قرآن کریم ترڅنگ د رسول الله (ص) پر احاديثو ځان پوه کړي.

دا لنډه ليکنه چې په مختلفو موضوعاتو کې د رسول الله (ص) لنډاو جامع احاديث په کې راټول شوي او ژباړه يې روانه اوساده ده، په دې موخه ليکل شوې ده، چې په آسانه توګه ترې استفاده وشي.

دا ليکنه خپلو ټولو مسلمانانو وروڼو او خویندو ته وړاندې کوو او له الله (جل جلاله) څخه غواړو چې زموږ ژوند، مرګ، کړنې او هر څه دخپلې رضا او خوښۍ لپاره وګرځوي.

ددعا په هيله

بڼه خوږونه

نیت او اخلاص

۱. عَنْ عُمَرَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ وَلِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ
وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا
يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَتَرَوَّجُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ. رواه
البخاري

له حضرت عمر فاروق (رض) خه روايت دی: چې
رسول الله (ص) فرمايلي دي: د اعمالو ثواب په نیت
پورې تړلی دی، او د هر سړي لپاره هغه څه دي چې ده
بې نیت کړي وي، څوک چې د الله اورسول په خاطر
هجرت وکړي، دده هجرت د الله اورسول له طرفه
مقبول دي، او څوک چې د دنیا د لاس ته راوړنې لپاره
هجرت وکړي او یا د کومې ښځې سره د نکاح
کولو لپاره هجرت وکړي، دده هجرت د هغه څه لپاره
دی چې ده ورته هجرت کړی دی. دا حدیث امام بخاری
روایت کړی دي. دا حدیث امام بخاری روايت کړي
دي.

۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ، وَلَا إِلَى صُورِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾ رواه مسلم.

له ابوهريره (رض) خخه روايت دى هغه ويلى : چې رسول الله (ص) فرمايلى : په يقينى ډول الله (جل جلاله) ستاسى جسمونو اوشکلونو ته نه گورى بلکه ستاسى زړونو او عملونو ته گورى.

توبه او استغفار

۳. عَنِ الْأَعْرَابِيِّ يَسَارِ الْمُزَنِيِّ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُؤْبِئُوا إِلَى اللَّهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ رواه مسلم

له اغربن سيار مزنى (رض) نه روايت دى هغه ويلى : چې رسول الله (ص) فرمايلى دى: اى خلکو د الله تعالى ته رجوع وکړئ او بېننه تری وغواړئ ځکه چې زه په ورځ کی سل ځله توبه اورجوع کوم.

۴. عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رض) عَنْ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَسْطُرُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيُتُوبَ مُسِيئُ النَّهَارِ وَ يَسْطُرُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيُتُوبَ مُسِيئُ اللَّيْلِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا. رواه مسلم.

ابوموسی اشعری (رض) له رسول الله (ص) خخه روایت کوی چې رسول الله (ص) فرمایلی دي : الله تعالی خپل بلا کیفه لاس د شپې له مخې غوړوی ترڅو د ورځې گناهکاران توبه وباسی اوهمدا ډول د ورځې له مخې خپل بلاکیفه لاس غوړوی تر څو د شپې گناهکاران توبه وباسی. دا به هغی پوری دوام کوی ترڅو لمر د مغرب له لوری راوخیژی .

خواکمن انسان

۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: ﴿لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ﴾ متفق عليه.

له ابوهريره (رض) خخه روايت دى: چې رسول الله (ص) فرمايلې دي: پهلوان هغه خوك ندى چې نور خلك خملوى، حقيقى پهلوان هغه دى چې د غصى پرمهال، خپل نفس په واك كى ولرى

شهادت غوښتنه

۶. عَنْ سَهْلِ بْنِ حَنْثَلٍ (رض)، أَنَّ النَّبِيَّ (ص) قَالَ: (مَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَ إِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ) رواه مسلم

له سهل بن حنيف (رض) خخه روايت دى: چې رسول الله (ص) فرمايلی دی: خوك چې په ريښتيا سره له الله تعالى خخه د شهادت غوښتنه وكړی نو الله تعالى به دى د شهيدانو مقام ته ورسوى كه څه هم هغه په خپل بستر كى مړ شى.

هونبیار انسان

۷. عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ (رض) عَنِ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ، وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِيَّ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ.

ابویعلی شداد بن اوس (رض) درسول الله (ص) خخه روایت کری : چې رسول الله (ص) فرمایلی دی : هونبیار سړی هغه دی چې له ځان سره حساب کتاب وکړی اود اخرت لپاره کاروکړی ، اوکم عقله سړی هغه دی چې خپل نفس دخپلونسفسي غوښتنو تابع کړی اود الله تعالی پوري بي ځایه هیلې وتړی.

لنډه او جامعہ دعا

۸. عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رض) أَنَّ النَّبِيَّ (ص) كَانَ يَقُولُ: اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ الْهُدٰى وَالتَّقٰى وَالْعَفَافَ وَالْغِنٰى. رَوَاهُ مُسْلِمٌ

له عبدالله بن مسعود (رض) خخه روایت دی چې رسول الله (ص) به داسی دعاکوله : ای الله زه

له تاخه د هدايت ، تقوى، پاك لمنى او د زړه د غنيوالى سوال كوم.

په الله تعالى توكل

۹. عَنْ عُمَرَ (رض) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: ﴿لَوْ أَنَّكُمْ تَوَكَّلْتُمْ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا﴾ رواه الترمذي وقال حديث حسن.

له حضرت عمر (رض) خخه روايت دى هغه ويلي دى چى ماله رسول الله (ص) خخه اوريدلى دى: كه چيرى تاسى په ريښتيا سره په الله تعالى باندې توكل او بروسه وكړئ نو تاسى ته به د مرغانو په څير روزى دركړي چې سهار له (خپلو خالو خخه) په نهاره الوزى او بېگه ته په مړه گيډه راستنېږي.

ايمان او استقامت

۱۰. عَنْ أَبِي عَمْرٍو سَفِيَّانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رض) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) ! قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا، لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ، قَالَ: " قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقَمْتُ. رواه مسلم له ابي عمرو سفيان بن عبد الله (رض) خخه روايت دى هغه ويلي دى چى ماوويل اى د الله رسوله! ماته په اسلام كى داسى وينا وينا په چى د هغى په اړه له تاخه پرته له بل چا خخه پوښتنه ونكړم ، هغه (ص) راته دا وويل دا ووايه چې ما پر الله تعالى ايمان راوړى دى او بيا په دى خبره كلك ودرېږه.

دښيگنې په كارونوكې بېره كول

۱۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: ﴿بَادِرُوا بِالْإِعْمَالِ فِتْنًا، كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَ يُمَسِّي كَافِرًا وَ يُمَسِّي مُؤْمِنًا وَ يُصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بَعْرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا﴾ رواه مسلم

له ابوهريره (رض) خُخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلى دى : په نيکوکارونو بېره وکړې ځکه چې د توروشپو په څير فتنې راروانې دى چې د سبا له مخې به يوسړى مسلمان وي او بېگا به کافر وي او بېگابه مسلمان وي او سبا به کافر وي خپل دين به ددنيا په متاع پلورى

د دوزخ له اوره ځان ژغورل

۱۲. عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ (رض) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ص) يَقُولُ: (إِنَّفُؤَالَتَارَ وَلَوْ بِشِقِّ ثَمَرَةٍ) متفق عليه
له عدی بن حاتم (رض) خُخه روايت دى هغه ويلی دى چې: ماله رسول الله (ص) خُخه اوریدلی دى چې ويل يې : خپل ځانونه له اور خُخه وژغورى که څه هم د خرما د يوې ټوټې په صدقه کولو سره وي.

انفاق في سبيل الله

۱۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا وَ مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ، فَيَقُولُ

أَخَذَهُمَا: اللَّهُمَّ أَغْطِ مُتَّفَقًا خَلْفًا. وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَغْطِ مُتَّسِكًا تَلْفًا. متفق عليه.

د حضرت ابوهريره (رض) خخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: هر سهار چې پر بنده گانو راخيږي، دوه پرېښتې راكوزيږي، يوه وايي: اى الله! صدقه كونكى ته بدله وركړه، او بله وايي: اى الله! د بخيل مال هلاك كړه.

۱۴. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا اتَّفَقَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ. رواه الترمذي

له حضرت ابومسعود (رض) خخه روايت دى چې د رسول الله (ص) خخه روايت كوي، چې هغه فرمايلي دي: كله چې يو سړى د ثواب په نيت په خپل عيال باندې لگښت وكړي، هغه د ده لپاره صدقه دى.

په دين كې له سختې خخه ځان ساتل

۱۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) عَنِ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: (إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ، وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ، فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَ

أَبَشِرُوا، وَاسْتَعِينُوا بِالْقُدْرَةِ وَالرُّوحَةِ وَ شَيْءٍ مِنَ الدَّلِيلَةِ ﴿ رواه البخاري.﴾

ابوهريره (رض) له رسول الله (ص) څخه روايت كوي چې رسول الله (ص) فرمايلي دي : بيشكه داسلام دين اسانه دى هيڅ څوك په دين كى سختې نكوى^۱ مگرداچې دين پرى غلبه كوى^۲ نوميانه روى كوى، د عبادتونوخوا ته نيژدې كيږي^۳ اوزيرى وركړي^۴، د خوښۍ اوتكره توب په وختونو كى عبادت وكړي (دمسافريه څيرچې په سهار، له غرمې څخه ورسته اود شپې په يوه برخه كې مزل كوى اوپرته له ستوماتتيا منزل ته ځان رسوى)

^۱- دا چې خپل ځان له طاقت څخه پورته مكلف كړي
^۲- دين پرى سخيږي اويابي كى هر څه تړى پا تيكيږي
^۳- د عبادتونو په اداكولو حق اوسموالى ته نيژدى كوي

^۴- په دى خوښ شى چې الله تعالى په هغه عمل اجروركوي چى دوام پكى وي كه څه هم لږوى

د تهجدو لمونځ

۱۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رض) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ص): ﴿يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَكُنْ مِثْلَ فُلَانٍ، كَانَ يَقُومُ اللَّيْلَ، فَتَرَكَ قِيَامَ اللَّيْلِ﴾ متفق عليه.

له عبد الله بن عمرو بن العاص (رض) څخه روايت دی هغه ویلی دی چې: ماته رسول الله (ص) وفرمایل: چې ای عبدالله! د فلانکی سړی په څیر مه کیږه چې شپې د له مخې به دلمانځه لپاره را پورته کیده بیایي دا کار پرېښود.

له بي ځايه پوښتنو څخه ډډه کول

۱۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) عَنِ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: ﴿دَعُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ، إِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَثْرَةُ سُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَيْبَانِهِمْ، فَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ وَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ متفق عليه.

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دى چې
ما له رسول الله (ص) څخه اوريدلي دي چې
فرمايل يي: له كوم شي څخه چې زه تاسې منع كوم،
ځان ترې وساتئ او په كوم شي چې زه تاسې ته امر
كوم، د خپل وس په اندازه پرې عمل وكړئ. په
تحقيق سره ستاسې څخه مخكې خلك د بې ځايه
پوښتنو او له انبياءو سره د مخالفت لامله هلاك شوي
وو.

صفونه برابروں

۱۸. عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رض) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: ﴿لَتَسَوْنَ صُفُوفَكُمْ أَوْ لِيَخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوْهِكُمْ﴾ متفق عليه.

حضرت ابو عبد الله نعمان بن بشير (رض) خخه روايت دي، فرمايې چې ما د رسول الله (ص) خخه اوريدلي دي، چې فرمايل يې: خامخا به (په لمانځه كې) خپل صفونه برابروي او يا به الله تعالى ستاسې په منځ كې اختلاف اچوي.

دين سرتريايه نصيحت دي

۱۹. عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ (رض) أَنَّ النَّبِيَّ (ص) قَالَ: ﴿الَّذِينَ النَّصِيحَةُ فُلْنَا لِمَنْ؟ قَالَ لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ﴾ رواه مسلم

د حضرت تميم داري (رض) خخه روايت دي چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: دين نصيحت او خيرغوښتنه ده. (تميم (رض) وفرمايل) مونږ ورته

وويل: چې د چا لپاره؟ هغه وفرمايل: د الله لپاره^۱، د الله د كتاب لپاره^۲، د الله درسول لپاره^۳، د مسلمانانو د امامانو لپاره^۴ او دعوامو لپاره.

ديدوکارونو مخنيوی

۲۰. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ﴿مَنْ رَأَى مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ يَدَهُ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلِسَانَهُ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِقْلَهُ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ﴾ رواه مسلم

له حضرت ابوسعید (رض) څخه روایت دی: چې ما د رسول الله (ص) څخه اوریدلي دي، چې فرمایي یې: چا چې له تاسو څخه یو منکر (ناوړه)

1- چې الله واحد لا شریک وبلل شي، اوپه حکمونو یې عمل وشي.

2 - چې ایمان پرې راول شي او عمل پرې وشي او نورو ته ورسول شي.

3- چې تصدیق یې وشي اوپه سنتو یې عمل وشي.

4- چې په ښو کارونو کې دهغوی اطاعت وشي

کار ولید نو هغه دې په خپل لاس منع کړي، که چیرې یې ونشو کولای نو په ژبه دې منع کړي، او که چیرې دا یې هم ونشو کولای نو په زړه کې دې ورسره کرکه وکړي، او دا تر ټولو کمزوری ایمان دی.

تر ټولو غوره جهاد

۲۱. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص):
أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَانِبٍ أَوْ أَمِيرٍ جَانِبٍ رواه
الترمذي وقال حديث حسن
له حضرت ابو سعید خدری (رض) څخه روایت
دی فرمایي: چې رسول الله (ص) فرمایي: د ظالم
پادشاه (واکدار) یا ظالم امیر په وړاندې د
عدل (حق) وینا تر ټولو ستر جهاد دی.

دمجاهد سره مرسته

۲۲. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ﴿مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا وَمَنْ خَلَفَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا﴾ متفق عليه
د زید بن خالد (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: چا چې د الله په لار کې د مجاهد لپاره سامان تیار کړي، نو ده په حقیقت کې غزا وکړه، او چا چې د الله په لار کې د غازی د کور ښه سرپرستي او پالنه وکړه نو ده په حقیقت کې غزا وکړه.

کامل مومن نه دی

۲۳. عَنْ أَنَسٍ (رض) قَالَ: قَلِمَا خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ص) إِلَّا قَالَ: لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ
له حضرت انس (رض) څخه روایت دی هغه ویلي دي: ډیر کم ځل به مونږ ته رسول الله (ص) خطبه فرمایله مگر دا چې ویل به یی کامل مومن ندی هغه

خوك چي دامانت ساتنه نكوي او خوك چي په عهد او وعده وفا نه كوي هغه د كامل دين څښتن ندى

دمسلمان په هر حالت كي خير دى

۲۴. عَنْ صُهَيْبٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) عَجَبًا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَمَرَهُ كُلُّهُ لَهُ خَيْرٌ وَ لَيْسَ ذَلِكَ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا (مسلم)

له صهيب (رض) څخه روايت دى هغه وايي چې رسول الله (ص) فرمايلي دي د مومن وگړي په حال تعجب دى چې دده ټولې چارې دده لپاره خير دي دا حالت يواځي د مومن لپاره دى كه ضرر ورته ورسپړي نوصبر پر كوي نو دا دده لپاره خير دى او كه خوشحالي ورته پيښه شي نوشكړي پر خاي كوي داهم دده لپاره خير دى

۲۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَنْظَرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ فَهُوَ

له حضرت ابوهريره (رض) خخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلى دى: په دنيوي چارو كې له خپل ځان خخه بنسكه خلكوته گورئ او له ځان خخه پورته خلكوته مه گورئ، همدا غوره لار ده چې داللهه (جل جلاله) نعمتونه سپك ونه گڼئ.

د مسلمان آزميزيت

۲۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) : مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ. رواه الترمذي.

له حضرت ابوهريره (رض) خخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلى دى: الله تعالى تر هغه پورې په مومن سړى او مومنه ښځه، د ده په نفس، اولاد او مال باندې امتحان او آزميزيت راولي ترڅو چې له الله تعالى سره په داسې حال كې مخ شې چې پر ده هېڅ گناه نوى پاتدى.

د الله تعالى پر تقدير رضامندي

۲۷. عَنْ أَنَسٍ (ص) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (ص) إِنَّ عِظَمَ الْجَزَاءِ مَعَ عِظَمِ الْبَلَاءِ وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَىٰ وَمَنْ سَخَطَ فَلَهُ السَّخَطُ. رواه الترمذي.

له حضرت انس (رض) خخه روايت دی چي رسول الله (ص) فرمایلی دی : بیشکه چی لویه بدله او ثواب له لوي ازمینبت سره دی ، اوبیشکه کله چی الله تعالی یوقوم دوست وگنې نوازمینبت پرې کوي که خوک (دالله په تقدیر) راضی شو نو د هغه لپاره دالله تعالی رضامندی ده اوکه خوک په قهرشوپه تقدیر راضي نشو نو د هغه لپاره دالله قهردی

هیڅ ډول ښیگنه به کمه نه گنئی

۲۸. عَنْ جَابِرٍ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَإِنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تُلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ، وَأَنْ تَفْرُغَ مِنْ دُلُوكَ فِي إِثَاءِ أَخِيكَ رواه الترمذي.

له حضرت جابر(رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلى دى: هيڅ يوه نيكي وړه مه گڼه (وړه وي او كه لويه) دا هم د نيكي له جملې څخه دى چې ته له يوه مسلمان ورور سره په ورين تندي مخامخ شى، او دا هم نيكي ده چې له خپلې بوكې څخه د خپل ورور په لوبنې كې څه واړوى .

جامع او غوڅ نصيحت

۲۹. عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رض) قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (ص) فَقَالَ عِظْنِي وَأَوْجِزْ، فَقَالَ إِذَا قُمْتَ فِي صَلَاتِكَ فَصَلِّ صَلَاةَ مُودَعٍ، وَلَا تَكَلِّمْ بِكَلَامٍ تُعَذِّرُ مِنْهُ غَدًا، وَأَجْمِعِ الْيَأْسَ مِمَّا فِي أَيْدِ النَّاسِ (ابن ماجه)

له ابو ايوب انصاري (رض) څخه روايت دى هغه ويلى دى چې يوسړى رسول الله (ص) ته راغى وه بى ويل ماته لنډ نصيحت وكړه، رسول الله (ص) وفرمايل: كله چې لمانځه ته پورته شوي، له دنيا څخه د رخصت

اخستونکي په خير لمونځ کوه ، داسي خبره مه کوه چې سبا ترې بښنه غواړي د خلکو په لاس کې چې څه دي، له هغو څخه هيله پرې کړه.

له الله تعالی څخه حياء کول

۳۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): اسْتَحْيُوا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ، قُلْنَا: إِنَّا نَسْتَحْيِي مِنَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، قَالَ: لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْإِسْتِحْيَاءَ مِنَ اللَّهِ حَقُّ الْحَيَاءِ أَنْ تَحْفَظَ الرَّأْسَ وَمَا وَعَى وَالْبُطْنَ وَمَا حَوَى وَتَذْكُرَ الْمَوْتَ وَالْبَلَى وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ تَرَكَ زِينَةَ الدُّنْيَا وَآثَرَ الْآخِرَةِ عَلَى الْأَوَّلَى فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ اسْتَحْيَا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ. رواه الترمذي

له حضرت عبدالله بن مسعود (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلى دى : له الله تعالی څخه په حقه توگه حياء وكړئ، مونږ وويل: اى د الله رسوله ! مونږ خوله الله تعالی څخه حياء کوو -الحمد لله- رسول الله (ص)

وويل: دا مطلب ندى، له الله تعالى خخه حقه
حياء دا ده چې ته سراو هغه خه چې په سرکې
دى^۱ اوگيډه او هغه خه چې دگيډى په شاوخوا
کې دي^۲ وساتئ مرگک اوزوروالى په ياد ولرئ،
خوک چې د اخرت اراده لري، هغه د دنيا بڼايست
پريږدى او اخرت ته پر دنيا وړانديوالى ورکوى،
چاچې دا کارونه وکړل نوده په يقينى توگه له الله
تعالى خخه په حقه سره حياء وکړه.

درياء عمل شرک دى

۳۱. عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ (رض) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ
الله (ص) يَقُولُ: مَنْ صَلَّى يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ وَمَنْ صَامَ يُرَائِي فَقَدْ
أَشْرَكَ وَمَنْ تَصَدَّقَ يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ. رواه أحمد.
له شداد بن اوس (رض) خخه روايت دى هغه ويلى

1- د ژبي، سترگو، غو، ونو...ساتنه وکړي.

2- د زړه، عورت ساتنه وکړي

دي : ما له رسول الله (ص) خخه اوريدلي دي چې ويل
بي : خوك چې دخان بنودنې لپاره لمونځ ادا كوي نو
ده له الله تعالى سره شريك پيدا كړي، او خوك چې د
خان بنودنې لپاره روژه نيسي نو ده له الله تعالى سره
شريك پيدا كړي، او خوك چې د خان بنودنې له امله
صدقه كوي نو ده له الله تعالى سره شريك پيدا كړي.

په اخلاق

۳۲. عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رض) قَالَ
سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَا مِنْ شَيْءٍ يُوضَعُ فِي
الْمِيزَانِ أَثْقَلَ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ وَإِنْ صَاحِبَ حُسْنِ الْخُلُقِ لَيَبْلُغُ
بِهِ دَرَجَةً صَاحِبِ الصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ

ام درداء له ابو درداء (رض) خخه روايت كړي
دي هغه وييلي دي: چې ما له رسول الله (ص)
خخه اوريدلي دي چې ويل بي: نشته هيڅ يوشی چې
په تله کې کينودل کېږي چې هغه دروند وي له نيك
خوی خخه، او په يقيني توگه د نيك خوی څښتن، په

خپل نيك خوى سره د لمونځ كوونكى او روژتى مرتبې ته رسيږي.

په دين كې پوهه

۳۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ تَجِدُونَ النَّاسَ مَعَادِنَ خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَّهُوا وَتَجِدُونَ خَيْرَ النَّاسِ فِي هَذَا الشَّانِ أَشَدَّهُمْ لَهُ كَرَاهِيَةً وَتَجِدُونَ شَرَّ النَّاسِ ذَا الْوَجْهِينَ الَّذِي يَأْتِي هَؤُلَاءِ بَوَجْهِ وَيَأْتِي هَؤُلَاءِ بَوَجْهِ. متفق عليه

له ابوهريره (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: تاسې به خلك د معادنو په څير ومومئ، چې اصول يې سره جلا دي او يو له بل سره توپير لري) څوك چې په جاهليت كې غوره وي، هغه به په اسلام كې هم غوره وي، څوكله چې پوهه ترلاسه كړي، او د مشرۍ لپاره په ټولو كې غوره شخص، هغه څوك دى چې مشري ډيره بده گڼي او تر ټولو بد انسان دوه

مخى دى، چې ځينو ته په يو مخ راځي او ځينو نورو ته په بل مخ.

د ظالمه مخنيوى

۳۴. عَنْ أَنَسٍ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا نَنْصُرُهُ مَظْلُومًا فَكَيْفَ نَنْصُرُهُ ظَالِمًا قَالَ تَأْخُذُ فَوْقَ يَدَيْهِ

له حضرت انس (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: ته له خپل مسلمان ورور سره مرسته وكړه ظالم وي او كه مظلوم . هغوي وويل: اى د الله رسوله ! له مظلوم سره خو به مرسته وكړو، له ظالم سره څرنگه مرسته وكړو؟ رسول الله (ص) وويل: د هغه لاسونه له تيرى څخه بند كړي.

په اسلام کې د بدعت بدي

۳۵. عَنْ عَائِشَةَ (رض) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) :
﴿مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ﴾ متفق عليه.
د حضرت عائشې (رض) څخه روايت دی، فرمايي: چې
رسول الله (ص) فرمايلي دي: چاچې زمونږ په دين کې داسې
نوی څيز رامنځ ته کړ چې له دين څخه نه وي، هغه مردود دی.

د بد کار تاداوايښودل

۳۶. عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رض) أَنَّ النَّبِيَّ (ص) قَالَ: ﴿
لَيْسَ مِنْ نَفْسٍ تُقْتَلُ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ
دَمِهَا لِإِنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ﴾ متفق عليه.
د حضرت عبدالله بن مسعود (رض) څخه روايت دی چې
رسول الله (ص) فرمايلي دي: هيڅ يو نفس
په ظلم سره نه وژل کېږي، مګر دا چې د هغه په وژنه کې د آدم عليه
السلام د لمړني زوي قاتل برخه شته، ځکه چې هغه د لومړي ځل لپاره د
وژنې لار کينېوده.

بي عمله داعي

۳۷. عن أسامة (رض) يقول: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: ﴿يَجَاءُ بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَبْلَقَى فِي النَّارِ فَيَنْدَلِقُ أَقْبَابُهُ فِي النَّارِ فَيَدُورُ كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِرَحَاةٍ فَيَجْتَمِعُ أَهْلُ النَّارِ عَلَيْهِ فَيَقُولُونَ أَيُّ فُلَانٍ مَا شَأْنُكَ أَلَيْسَ كُنْتَ تَأْمُرُنَا بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَانَا عَنِ الْمُنْكَرِ قَالَ كُنْتُ أَمُرُكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ وَأَنْهَاكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيهِ متفق عليه

له حضرت اسامه (رض) څخه روايت دی فرمايې چې ما د رسول الله (ص) څخه اوريدلي دي چې فرمايل يې: د قيامت په ورځ به يو شخص راوړل شي، په اور کې به وغورځول شي نو کولې به يې په اور کې پريوځي، او داسې به پرې چارچاپېر گرځي لکه خو چې په مېچنه گرځي، نو د دوزخيان پرې راټول شي او ورته وايي به: اي فلاښه! په تا څه شوي؟ آيا تا مونږ ته په نيکي امر نه کاوه او له بدې څخه دې نه منع کولو؟ هغه به ووايي: هو! ما تاسې ته په نيکي امر کاوه خو خپله مې پرې عمل نه کاوه، او له بدې څخه مې منع کولې خو په خپله مې بدې کوله.

د منافق نبيې

۳۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ. متفق عليه

له حضرت ابو هريره (رض) څخه روايت دى، چې هغه د نبي عليه السلام څخه روايت كړى، چې فرمايل يې: د منافق درې نښې دي: كله چې خبرې كوي، دروغ وايي، كله چې وعده وكړي، نه يې ترسره كوي، او كله چې امانت ورسره كينودل شي، نو خيانت په كې كوي.

د بخل بدي

۳۹. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ﴿ اتَّقُوا الظُّلْمَ فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاتَّقُوا الشُّحَّ فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحْلَوْا مَحَارِمَهُمْ ﴾ رواه مسلم

د حضرت جابر بن عبدالله (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: د ظلم او تيري څخه ځان وساتئ، ځكه چې ظلم د قيامت په ورځ د تيارو لامل دى، او د بخل څخه ځان وساتئ، ځكه

چې بخل ستاسې څخه پخواني خلک هلاک کړي وو، هغوی یې دین ته اړ ایستل چې وینې توبې کړي، او محارم روا وکړي.

د دعا په نه قبلیدو کې د حرامې روزې اغیزه

۴۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبِّ وَ مَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَ مَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَ مَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَ غُذِيَ بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابَ لَهُ. رواه مسلم

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دی : الله تعالى پاک ذات دی، نه قبلوی مګر پاک. بیا یې د یوه سړی مثال وړاندی کړ چې اوږد سفر کوی، وینستان یې بیر وی، ګرد وهلی وی ، خپل لاسونه د اسمان په لور پورته کوی ، او داسی وایي ای ربه!.. په داسی حال کې چې خوراک یې حرام وی څښاک یې حرام وې او پوښاک یې حرامه وې او په حرامو تغذیه شوی وې، څرنگه به یې دعا قبوله شي

ستر خيانت

۴۱. عَنْ سُفْيَانَ بْنِ أُسَيْدٍ الْخَضْرَمِيِّ (رض) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كَبُرَتْ خِيَانَةٌ أَنْ تُحَدِّثَ أَخَاكَ حَدِيثًا هُوَ لَكَ بِهِ مُصَدِّقٌ وَأَنْتَ لَهُ بِهِ كَاذِبٌ. رواه ابوداود

له حضرت سفيان بن اسيد حضرمي (رض) خنجه روايت دى فرماي: چي ما له رسول الله (ص) خنجه اوريدلي دي چي فرمايل يي: دا ډير ستر خيانت دى چي ته خپل مسلمان ورور ته داسي خبره وکړي، چي هغه تا ريښتوني گڼي خو ته ورته دروغ وايي.

د خلکو خندول

۴۲. عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ جَدِّي قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ بِالْحَدِيثِ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ فَيَكْذِبُ وَيْلٌ لَهُ وَيْلٌ لَهُ. رواه الترمذي و قَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ

له حضرت بهزين بن حڪيم خنجه روايت دى چي فرماي، ماته پلار له خپل نيکه خنجه دا روايت کړى دى چي ما له رسول الله (ص) خنجه اوريدلي دي چي فرمايل يي: هلاکت دى هغه چا ته چي خلکو ته داسي خبرې کوي، چي هغوی پرې وخنډوي، او د دې لپاره دروغ وايي، هلاکت دى هغه لره، هلاکت دى هغه لره.

غيبیت

۴۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قِيلَ لَهُ مَا الْغَيْبَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ قَالَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ أَيْ رَسُولُ اللَّهِ قَالَ إِنْ كَانَ فِي أَخِيكَ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَابْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ بَهْتَمْتَهُ. رواه الترمذي و احمد

له حضرت ابوهريره (رض) خخه روايت دى چې له رسول الله (ص) خخه پوښتنه وشوه، چې اى د الله رسول له ! غيبت څه شى دى؟ هغه وفرمايل: خپل ورور په داسې څه يادول چې هغه يې بد گڼي، غيبت دى. پوښتنه وشوه. چې اى د الله رسول له! ما په دې پوه كړه، چې كه دغه خبره چې زه يې وایم، زما په ورور كې موجوده وي، (بيا هم غيبت دى) ؟ هغه وفرمايل: كه چيرې هغه څه چې ته يې وايى، ستا په ورور كې موجود وي، نو تايې غيبت وكړ، او كه په كې نه وي، نو تا پرې بهتان ولگاوه

غوره مالي

۴۴. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ شَرَّ النَّاسِ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَبْدٌ أَذْهَبَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَا غَيْرِهِ. رواه ابن ماجه

له حضرت ابوامامه (رض) خنجه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: په انسانانو كې د قيامت په ورځ، د الله په وړاندې، تر ټولو بدترين بنده هغه دى چې خپل آخرت د نورو د دنيا لپاره له منځه يوسي.

چغل گر به جنت ته نه ځي

۴۵. قَالَ حُذَيْفَةُ (رض) سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَامٌ. متفق عليه

حضرت حذيفه (رض) فرمايي: چې ما له رسول الله (ص) څخه اوريدلي دي: چې چغل گر سړى جنت ته نه داخليږي.

حسد نيكي له منځه وړي

۴۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ أَوْ قَالَ الْعُشْبَ رواه ابو داود

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي:

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

دحسد او رخي څخه ځان وساتي، ځکه چې حسد، نيکي خوري، لکه څرنگه چې

لور لري خوري، او په بل روايت کې دي: لکه اور چې وايي خوري.

دبنځو په څير ځان جوړول

۴۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ لَعَنَ رَسُولُ

اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ

وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

له حضرت ابن عباس (رض) څخه روايت دی فرمايي: چې رسول الله

(ص) پر هغه نارينه لعنت ويلى دی چې د بنځو په څير ځان جوړوي، او پر

هغه بنځو يې لعنت ويلى دی، چې د نارينه په شان ځان جوړوي.

دگناه ښکاره کول

۴۸. عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ

(رض) يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ

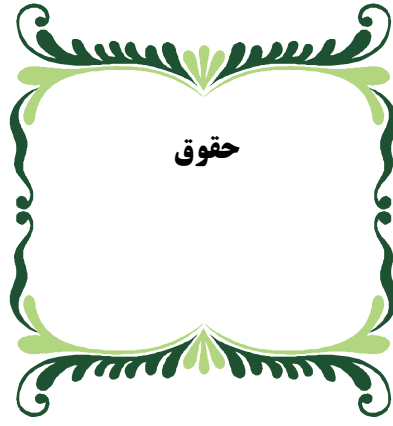
كُلُّ أُمَّتِي مُعَاذِي إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ وَلَئِنْ مِنْ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ

الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَيَقُولُ يَا فُلَانُ

عَمِلْتُ بِالْبَارِحَةِ كَذَا وَكَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ

سَعْرَ اللَّهِ عَنْهُ

له سالم بن عبدالله خنجه روايت دی هغه ويلي دی چې ما له ابوهريره
(رض) خنجه اوريدلى دی چې ويل يي: ما له رسول الله (ص) خنجه
اوريدلي دی چې داسی يې ويل: زما ټول امت ته پښنه کيږي پرته له
مجاهر (په ښکاره ګناه کونکی) خنجه، مجاهرت دینه وايي چې يو سړی
د شپې يو کار وکړي، چې سهار شي، الله تعالى پرې پرده واچوي، خو
دی ووايي: ای فلاتيه! ما نن شپه دا او دا وکړل. د شپې پرې الله تعالى
پرده واچوي، خو دی په سهار کې د الله تعالى پرده رالوڅه کړي.

د مسلمانانو خپل منځې حقونه

۴۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ﴿ الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلَمُهُ وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ متفق عليه

د حضرت عبدالله بن عمر (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: يو مسلمان د بل مسلمان ورور دی، نه پرې ظلم او تېرى کوي او نه يې دښمن ته سپاري، څوک چې د خپل مسلمان ورور حاجت پوره کړي، الله تعالى به د ده حاجت پوره کړي، او څوک چې د يو مسلمان څخه يوه مصيبت لرې کړي، الله تعالى به له ده څخه د قيامت له مصيبتونو څخه يو مصيبت لرې کړي، او څوک چې پر يو مسلمان باندې پرده واچوي، الله تعالى به د قيامت په ورځ پر ده پرده واچوي.

يومسلمان د بل مسلمان تكيه ده

۵۰. عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ﴿إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَيْتَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا وَشَبَّكَ أَصَابِعُهُ﴾
متفق عليه

دحضرت ابو موسی اشعری (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: بیشکه یو مومن د بل مومن لپاره د یو دیوال په څیر دی چې یوه برخه یې بله ټینګوي، او بیا رسول الله (ص) خپلې ګوتې مبارکې یوپه بله کې ننويستی.

دمسلمان په حق کې سپارښتنه

۵۱. عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: ﴿كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا جَاءَهُ السَّائِلُ أَوْ طَلَبَتْ إِلَيْهِ حَاجَةٌ قَالَ اشْفَعُوا تَوْجَرُوا وَيَقْضِيَ اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ﴾ متفق عليه

دحضرت ابو موسی (رض) څخه روایت دي چې: کله به رسول الله (ص) ته یو سوالګر راغی او یا به چا ترې څه وغوښتل، نو وبه یې فرمایلي: تاسې د ده په اړه سپارښتنه

وڪړئ، الله تعالى به تاسې ته اجر درکړي، او الله د خپل نبي په ژبه د هغه څه چې خوښه يې شي، فيصله کوي.

دمسلمانانو تر منځ سوله کول

۵۲. عَنْ أُمِّ كَلثُومَ بِنْتِ عَقْبَةَ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : «لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَنْتَمِي خَيْرًا أَوْ يَقُولُ خَيْرًا» متفق عليه

دحضرت ام کلثوم (رض) څخه روایت دی چې د رسول الله (ص) څخه يې اوریدلي دي، چې فرمایلي یې: هغه څوک دروغ جن ندی چې د خلکو ترمنځ سوله کوي، خیر ته وده ورکوي یا د خیر خبره کوي

له مسلمان سره مرسته کول

۵۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: مَنْ كَانَ فِي حَاجَةٍ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ (بخاری ومسلم)

له عبد الله بن عمر (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دی: څوک چې د مسلمان ورور حاجت پوره کوي نو الله تعالى به دده حاجت پوره کړي

دموراويلار سره نبيگنه

۵۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) مَنْ أَحَقُّ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: أُمُّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أُمُّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أَبُوكَ. متفق عليه.

له حضرت ابوهريره (رض) خنجه روايت دى چې يو سړي رسول الله (ص) ته وويل: اي د الله رسوله! زما د نبيگني څوک ډير وړ دى؟ هغه وفرمايل: مور دې، بيا يې پوښتنه وکړه، چې بيا څوک؟ وېي فرمايل: مور دې، په دريم ځل يې وويل: چې بيا څوک؟ وېي فرمايل: مور دې، په څلورم ځل يې پوښتنه وکړه چې بيا څوک؟ رسول الله (ص) ځواب ورکړ: چې بيا دې پلار.

د مور او پلار خدمت

۵۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) رَغِمَ أَفْنُهُ، رَغِمَ أَفْنُهُ، رَغِمَ أَفْنُهُ، قِيلَ: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ أَحَدَهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا ثُمَّ لَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ. رواه مسلم

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: سپړه دې شي پوزه دهغه، سپړه دې شي پوزه دهغه، سپړه دې شي پوزه دهغه. چا وويل: چې د چا يا رسول الله! ويې فرمايل: چا چې خپل مور او پلار دواړه په داسې حال كې چې زاړه وي، وموندل، يا يې يو له هغو څخه ومونده، او بيا ددوى دخدمت له امله جنت ته داخل نشو.

له مرگه وروسته د مور اوپلار حقوق

۵۶. عَنْ أَبِي أَسِيدٍ السَّاعِدِيِّ (رض) قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ مِّنْ بَنِي سَلَمَةَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) ! هَلْ بَقِيَ مِنْ أَبِي شَيْءٍ أَبْرَهُمَا بِهِ بَعْدَ مَوْتِهِمَا، قَالَ نَعَمْ الصَّلَاةُ عَلَيْهِمَا وَالِاسْتِغْفَارُ لَهُمَا، وَ إِنْفَاضُ عَهْدِهِمَا مِنْ بَعْدِهِمَا، وَ صَلََةُ الرَّحِمِ الَّتِي لَا تُوصَلُ إِلَّا بِهِمَا، وَ إِكْرَامُ صَدِيقَيْهِمَا. رواه ابوداود.

له ابو اسيد الساعدي (رض) څخه روايت دى هغه ويلي دى چې يوځل مونږ له رسول الله (ص) سره وو چې ناڅاپه دبنو سلمه د قبيلې يوسړى راغى وي ويل اى د الله رسوله! ايا د مور اوپلار داسې څه حق شته چې وروسته له مرگه يې ترسره

کرم ؟ رسول الله (ص) وفرمايل چي هو دهغوی لپاره دعا اوبښنه غوښتل ، او له مرگ څخه وروسته د هغوی کړی وعدی پوره کول ،او د موراو پلار له خپلوانوسره خپلوي پالل ،او د هغوی د دوستانو قدر کول .

د ښځې حقوق

۵۷. عَنْ حَكِيمِ بْنِ مُعَاوِيَةَ الْقَشِيرِيِّ (رض) عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) مَا حَقُّ زَوْجَةٍ أَحَدِنَا عَلَيْهِ؟ قَالَ أَنْ تُطْعَمَهَا إِذَا طَعِمَتْ وَتَكْسُوَهَا إِذَا اكْتَسَيْتِ وَلَا تُضْرَبَ الْوَجْهَ وَلَا تُفَجَّحَ وَ لَا تَهْجَرَ إِلَّا فِي الْبَيْتِ. رواه ابوداود.

حکیم بن معاویه قشیری (رض) له خپل پلار څخه روایت کوی هغه ویلی دی : چی ماوویل ای د الله رسوله ! دښځو حق پرمونې څه دی ؟رسول الله (ص) وویل :کله چې ته څه هغه خواړه ورکړه،اوکوم لباس چې ته اغوندى نو هغه رنگی لباس ورته واخله، په مخ باندی یی مه وهه، هغی ته بد الفاظ مه استعماله وه ،اوله هغی څخه (د ضرورت په وخت) یواځي په یوه کوټه کې جدای اختیارکړی .

ترتولو غوره بنځه

۵۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَيُّ النِّسَاءِ خَيْرٌ؟ قَالَ: الَّتِي تَسْرُهُ إِذَا نَظَرَ وَتُطِيعُهُ إِذَا أَمَرَ وَلَا تُخَالِفُهُ فِي نَفْسِهَا وَلَا مَالِهَا بِمَا يَكْرَهُ. رواه النسائي.

له ابوهريره (رض) څخه روايت دی هغه ويلي دی چې :
چا رسول الله (ص) ته وويل: چې په بنځو کي کومه يوه غوره
ده ؟ رسول الله (ص) وويل : هغه بنځه چې کله خاوند ورته
وگوري نو خوشحاله يې کړي، او کله چې امر ورته وکړي ،
خبره يې ومنی، او دخپل نفس اومال په اړه ترې داسې
مخالفت ونکړي، چې هغه پری خفه کيږي .

د بنځي انتخاب

۵۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَاظْفَرِ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبْتَ يَدَاكَ. رواه البخاري ومسلم

حضرت ابوهريره له رسول الله (ص) څخه روايت کړی
دی ، چې ويلي يې دي: بنځه دخپلوروشيانو لپاره په نکاح

اخستل کيږي، د مال لپاره، د حسب لپاره، د بنایست لپاره، او د دين لپاره، نو دینداره بنځه غوره کړه. لاس دې سپړه شه.

په هر حالت کې صله رحمی

۶۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: إِنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) إِنَّ لِي قَرَابَةً أَصْلَهُمْ وَيَقْطَعُونَنِي وَأَحْسِنُ إِلَيْهِمْ وَيُسَيِّئُونَ إِلَيَّ وَأَحْلُمُ عَنْهُمْ وَيَجْهَلُونَ عَلَيَّ فَقَالَ: لَنْ كُنْتَ كَمَا قُلْتَ فَكَأَنَّمَا تُسَفِّهُمُ الْمَلَّ وَلَا يَزَالُ مَعَكَ مِنَ اللَّهِ ظَهِيرٌ عَلَيْهِمْ مَا دُمْتَ عَلَى ذَلِكَ. رواه مسلم

له ابوهريره (رض) څخه روايت دي چې فرمايي: يوسړی وويل: اى د الله رسول! زما داسی خپلوان دی چې زه ورسره خپلولی پالم، او دوی راسره خپلوي پرې کوي، زه ورسره نيکی کوم او دوی راسره بدی کوی، زه له زغم څخه کار اخلم او دوی جهالت راسره کوی. نو رسول الله (ص) ورته وويل: که په رښتيا همدا سى وي، لکه ته يې چې وايي، نو (دوی به په خپله ودرديږي) لکه

ته چې پر دوی تودې ايرې خورئ^۱، ترڅو پورې چې ته په همدې حالت يې نودالله تعالى له لورې به له تاسې سره کومک کونکې وي او مرسته به درسره کوي.

د رزق د پراخۍ اسانه لار

۶۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَيُنَسَّأَ لَهُ فِي آثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ. متفق عليه

حضرت انس (رض) د رسول الله (ص) څخه روايت کوي، چې فرمايي: څوک چې غواړي په روزې کې يې پراختيا راشي، او ښه نوم يې پاتې شي، نو صله رحمې دې وکړي.

داوولاد ښه روزنه

^۱ - دا اصطلاح چې (په هغه تودې ايرې خوري)، دا معنا لري چې هغه به په خپله زيانمن شي، او دخيانت اوسواپې سره به مخ شي.

۶۲. عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) مَائِحَلٌ وَالِدٌ وَلَدُهُ مِنْ نُحْلٍ أَفْضَلُ مِنْ أَذَبٍ حَسَنٍ. رواه الترمذي

له سعيد بن العاص (رض) خخه روايت دی، چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: هيڅ پلار خپل اولاد ته د ښه ادب خخه پرته بله ښه ورکړه نه ده کړي.

۶۳. عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سِتِّينَ وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ. رواه ابوداود

عمرو بن شعيب له خپل پلار او هغه له خپل نيکه خخه روايت کوي چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: خپلو اولادونو ته په اوه کلنۍ کې په لمانځه امر وکړئ، او په لس کلنۍ کې يې (د لمانځه په پريښودلو) ووهئ، او د څملاستو ځايونه يې سره جلا کړئ.

ديتيمانو پالنه

۶۴. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ وَلِغَيْرِهِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا، وَ أَشَارَ بِالسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى وَ فَرَجَ بَيْنَهُمَا. رواه البخاري

له سهل بن سعد (رض) خُخه روايت دی هغه ويلي دی :
چي رسول الله (ص) فرمايلي دی: زه او د یتیم پالونکی به ،
چې هغه یې خپل وی او که د بل چا، په جنت کی داسی یو
او په مسواکی اومنځنی گوتو سره یې اشاره وکړه او د دواړو
په منځ کې یې لږشانته پراخې پرېښوده.

۶۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص):
خَيْرُ بَيْتٍ فِي الْمُسْلِمِينَ بَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يُحْسَنُ إِلَيْهِ وَشَرَّ بَيْتٍ فِي
الْمُسْلِمِينَ بَيْتٌ فِيهِ يُسَاءُ إِلَيْهِ. رواه ابن ماجه

له ابوهريره (رض) خُخه روايت دی هغه ويلي دی : چې رسول الله
(ص) فرمايلي دي: په مسلمانانو کی غوره کور هغه دی، چې یتیم په کې
وی اوښه چلن ورسره کړی، او په مسلمانانو کی ناوړه کور هغه دی چې
په هغه کې یتیم وی او بد چلن ورسره کړی

دگاونډي حقوق

۶۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): وَ
اللَّهُ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ، قِيلَ: مَنْ يَأْرَسُولُ اللَّهِ؟
قَالَ الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَاقِهِ. متفق عليه.

له ابوهريره (رض) څخه روايت دى هغه ويلى دى: چې
رسول الله (ص) فرمايلى دى : قسم په الله چې مومن ندى،
والله چې مومن ندى، والله چې مومن ندى، چا وويل: څوك؟
اى د الله رسول! رسول الله (ص) وفرمايل: هغه چې ځاوندپيان
بي له ضررونو څخه په امن نه وي.

۶۷. عَنْ عَائِشَةَ (رض) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ
سَيُورُّهُ. متفق عليه

دحضرت عايشي (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص)
فرمايلي دى: ماته جبريل عليه السلام دگاونډي په اړه په پرله پسې
توگه سپارښته كوي، تر دې چې ما دا وگڼله چې په ميراث كې به
ورته حق وټاكي.

له کونډوسره ښيگڼه

۶۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (ص):
السَّاعِي عَلَى الْأُرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ
أَخْسِبُهُ قَالَ: وَكَالْقَاتِمِ الَّذِي لَا يَقْتَرُ وَكَالْصَّائِمِ الَّذِي لَا
يُفْطِرُ. متفق عليه

له ابوهريره (رض) خخه روايت دى هغه ويلي دى: چې
رسول الله (ص) فرمايلى دى: د کونډو ښځو او مسکينانو
پالونکى د الله په لارکى د مجاهد په څيردى، راوى وايي: چې
زه گمان کوم چې رسول الله (ص) داسى وويل: چې د داسى
لمونځ کوونکى په څيردى چې نه ستومانه کيږي او د داسى
روژه نيونکى په څيردى چې افطارنکوى (تل روژه وي) .

د ناچارو حقونه

۶۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا ابْنَ آدَمَ مَرَضْتُ فَلَمْ
تُعْذِنِي قَالَ يَا رَبِّ كَيْفَ أَعُوذُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ قَالَ أَمَا
عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فُلَانًا مَرَضَ فَلَمْ تُعْذِهِ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عَذَّيْتَهُ
لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَطْعَمْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي قَالَ يَا رَبِّ

وَكَيْفَ أَطْعَمَكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ قَالَ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ اسْتَطْعَمَكَ عَبْدِي فَلَانَّ فَلَمْ يُطْعِمَهُ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَغْفِيكَ فَلَمْ تَسْقِنِي قَالَ يَا رَبَّ كَيْفَ اسْقَيْكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ قَالَ اسْتَغْفَاكَ عَبْدِي فَلَانَّ فَلَمْ تَسْقِهِ أَمَا إِنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ وَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي. رواه مسلم

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: الله (جل جلاله) د قيامت په ورځ فرمايي: اى د آدم عليه السلام اولادې! زه ناروغه شوم خو تا مې عيادت (پوښتنه) ونكړ، هغه به ووايي: اى پروردگاره! زه څرنگه ستا عيادت وكړم، ته خو د ټول عالم پالونكى يې. الله تعالى به وفرمايي: آيا ته خبر نه وې چې زما فلانى بنده ناروغه شوى و، او تا يې پوښتنه ونه كړه، كه چيرې ته هلته ورغلى وای نو زه به دې هلته موندلى وم. اى بنى آدمه! ما له تا څخه روزي وغوښته، خو تا رانكړه. بنده به ووايي: اي پروردگاره! زه تاته څرنگه روزي دركړم، ته خو د ټول عالم پالونكى يې. الله تعالى به وفرمايي: آيا ته پوه نه وې چې له تا څخه زما فلاني

بنده روزې وغوښته خو تا ورنکړه، آيا ته خبر نه وې چې که هغه ته دې روزې ورکړې وای نو د هغې اجر به دې دلته موندلی و. اي بني آدمه! ما له تا څخه د څښاک لپاره څه وغوښتل، خو تا رانکړل. بنده به ووايي: اي پروردگاره! څرنگه مې تاته څښاک درکړې وای، ته خو دټول عالم رب يې. الله تعالى به وفرمايي: آيا ته خبر نه وې چې زما فلاڼي بنده له تا څخه دڅښاک لپاره څه وغوښتل خو تا ورنکړل، خو پوه شه که تا هغه ته څښاک ورکړې وای، نو دلته به دې له ماسره دهغې ثواب موندلی وای.

۷۰. عَنْ الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحِمِهِمْ وَتَوَادِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى عُضْوًا تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالْسَّهْرِ وَالْحُمَى. متفق عليه

حضرت نعمان بن بشير (رض) فرمايي: چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: ته به مومنان په خپل منځي مهرباني، دوستۍ او زړه سوي کې د يوه بدن په څير وگورئ، کله چې په يوه غړي يې درد راشي، ټول بدن ورسره په تبه او بې خوښۍ ناکراره وي.

ديومسلمان پر بل مسلمان ځانگړي حقونه

۷۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ
حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتُّ قِيلَ مَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ إِذَا
لَقِيتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانصَحْ لَهُ
وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدِ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ وَإِذَا مَرِضَ فَعُدَّهُ وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ
رواه مسلم

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دى چې رسول
الله (ص) فرمايلي دي: د يو مسلمان پر بل مسلمان شپږ
حقونه دي. چا وويل: هغه كوم دي؟ اى دالله رسوله! ويي
فرمايل: كله چې ورسره مخ شوي، سلام پرې واچوه، كله يې
چې بلنه دركړه، ويي منه، كله يې چې نصيحت درڅخه
وغوښته، نصيحت ورته وكړه، كله يې چې پونجى وكړ،

او الحمد لله بي وويل: نو خواب يې وركړه، كله چې ناروغه شو، پوښتنه يې وكړه، او كله چې مړ شو نو په جنازه كې يې كډون وكړه.

۷۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَيُّمَا مُؤْمِنٍ أَطْعَمَ مُؤْمِنًا عَلَى جُوعٍ أَطْعَمَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَقَى مُؤْمِنًا عَلَى ظَمَأٍ سَقَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ وَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ كَسَا مُؤْمِنًا عَلَى عُرْيٍ كَسَاهُ اللَّهُ مِنْ خُضْرِ الْجَنَّةِ. رواه الترمذي

له حضرت ابوسعید خدری (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: هر مومن چې وږي مومن ته خواړه ورکړي، الله تعالی به پرې د قیامت په ورځ د جنت له میوو څخه میوه، وځوري. او هر مومن چې تږی مومن څړوبه کړي، الله تعالی به دی، د قیامت په ورځ په رحيق مختوم (پوښلي شراپو) سره څړوبه

¹ - كله چې څوك پرنجې وكړي، هغه به (الحمد لله) وايي، چاچې واوريده، هغه به ورته (يرحمك الله) وايي، او بيا به پرنجي كونكي ورته (يهديكم الله ويصلح بالكم) وايي.

کري، او هر مومن چي پريناو مومن پټ کري، نو الله تعالى به د جنت شني جامې ورواغوندي.

سلام اچول دمحببت د زياتيدو وسيله ده

۷۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَذْلكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ رواه مسلم.

له حضرت ابوهريره (رض) خنجه روايت دی چي رسول الله (ص) فرمايلي دي: قسم مې دې وي په هغه ذات چي زما نفس يې په لاس کې دی، تاسې به جنت ته داخل نشې، ترڅو چي ايمان رانه وړئ، او تر هغه به ايمان راونه وړئ، ترڅو چي يو له بل سره مينه ونه کړئ، آيا تاسې ته داسې څه ونه ښايې چي که عمل پرې وکړئ، نو يو له بل سره به مو مينه زياته شي. په خپل منځ کې سلام اچول رواج او خپور کړئ.

له مزدور سره ښيگڼه

۷۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَغْطُوا الْأَجِيرَ أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجِفَّ عَرَقُهُ رواه ابن ماجه

له حضرت عبدالله بن عمر (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: مزدور ته مخكې لدې چې خوله يې وچه شي، مزدوري ورکړئ.

مرور توب

۷۵. عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ . متفق عليه

له حضرت ابويوب انصاري (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: موږ ته روڼ ندې چې د درې شپو څخه زيات د بل مسلمان څخه مرور شي، په داسې ډول چې يو بل سره مخ کېږي، او يو له بل څخه مخ اړوي، او په دوى کې غوره هغه دى چې لومړى سلام واچوي.

عيب لټونه

۷۶. عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رض) قَالَ صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) الْمَنْبَرَ فَنَادَى بِصَوْتٍ رَفِيعٍ فَقَالَ يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفِضْ الْإِيمَانَ إِلَى قَلْبِهِ لَا تُؤْذُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تُعَيِّرُوهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا

عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ تَتَبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ تَتَبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جَوْفِ رَحْلِهِ . رواه الترمذي

له حضرت ابن عمر (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) منبر ته وخوت او په لوړ آواز يې غږ وکړ او ويې ويل: اي تش په نامه مسلمانانو چې ايمان مو زړه ته ندی پريوتی! مسلمانانو ته ضرر مه رسوئ، پيغور مه ورکوئ، او عيونه يې مه لټوئ، ځکه چا چې د مسلمان ورور عيب ولياوه، الله تعالى به د ده عيونه رابرسيره کړي، او دچا عيب چې الله تعالى راوسپړه، هغه رسوا کوي، که څه هم دخپل کور په منځ کې وي.

ريښتيني مفلس

۷۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَتَذَرُونَ مَا الْمُفْلِسُ قَالُوا الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ فَقَالَ إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا

مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يَقْضَى مَا عَلَيْهِ أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطَرَحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ. رواه مسلم.

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: آيا تاسې پوهيږئ، چې مفلس څوك دى؟ هغوى وويل: په مونږ كې مفلس هغه څوك دى چې درهم او متاع (پيسې اونور سامان) نه لري. نو رسول الله (ص) وفرمايل: زما په امت كې مفلس هغه څوك دى چې د قيامت په ورځ د لمانځه، روژې او زكات سره راشي، خو يو ته يې كنځل كړي وي، پر بل يې بې ځايه تهمت لگولى وي، دبل يې مال خوړلى وي، د بل يې وينه تويه كړي وي، بل يې وهلى وي. نو يوه ته به د ده له نيكيو څخه څه وركړل شي، او بل ته به هم څه وركړل شي، او كه مخكې لدې چې د خلكو حقونه پوره شي، د ده نيكي ختمې شي، نو د نورو كناهونه به پر ده واچول شي، او بيا به اور ته وغورځول شي.

دمسلمان پر غم خوشحالي نه ده پکار

۷۸. عَنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْقَعِ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُظْهِرِ السَّمَاءَ لِأَخِيكَ فَيَرْحَمَهُ اللَّهُ وَيَتْلِكَ رواه الترمذي وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ

له وائله بن اسقع (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دی، د خپل ورور په غم خوشحالي مه کوه، ځکه چې الله تعالی به په هغه رحم وکړي (او دغم څخه به یې خلاص کړي) او تا به پرې اخته کړي.

دبلني اجابت

۷۹. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ دُعِيَ فَلَمْ يُجِبْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ دَخَلَ عَلَى غَيْرِ دَعْوَةٍ دَخَلَ سَارِقًا وَخَرَجَ مُغِيرًا رواه ابوداود

حضرت عبدالله بن عمر (رض) فرمایي: چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: څوک چې (یو مناسبت ته) ولبل شو، او اجابت یې ونکړ، په تحقیق سره ده د الله او د رسول نافرمانی

وکړه، او څوک چې پرته له بلنۍ چا کره ولاړ، هغه د غل په شان ننوت، او د دېاره مار په توګه راووت.^۱

د چا کور ته د ورتلو پر مهال اجازه غوښتل

۸۰. عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) : الْأَسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ وَ إِلَّا فَارْجِعْ. متفق عليه.

له حضرت ابوموسی اشعري (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: اجازه اخیستل تر درې ځلو پورې دي، که چېرې اجازه درکړل شول (نو ورشه) او که اجازه درنکړل شوه، بیرته وګرځه.

میلمه پالنه

۸۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

^۱ - څوک چې د کور د څښتن د اجازې پرته ننوزي، هغه د غل سره تشبیه شوی دی، او څوک چې خوراک وکړي نو ګوندې هغه دېره کړي ده.

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَصِلْ رَحْمَةً، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ. متفق عليه.

له حضرت ابو هريره (رض) خنجه روايت دى چې رسول الله (ص)
فرمايلي دي: څوک چې په الله تعالى او د آخرت په ورځ ايمان لري، د
مېلمه عزت دې وکړي، او څوک چې په الله او د آخرت په ورځ ايمان
لري، خپلوي دې وپايي، او څوک چې په الله تعالى او د آخرت په ورځ
ايمان لري، يا دې ښه خبره وکړي، او يا دې چپ کښيني.

د قيامت په ورځ تر ټولو لومړی پوښتنه

۸۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُرْطٍ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، الصَّلَاةُ فَإِنْ صَلَحَتْ، صَلَحَ سَائِرُ عَمَلِهِ وَإِنْ فَسَدَتْ، فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ. رواه الطبراني.

له حضرت عبدالله بن قرط (رض) څخه روایت دی هغه ویلي: چې رسول الله (ص) فرمایلي دی: د قیامت په ورځ به د بنده سره تر ټولو دمخه د مانځه حساب کتاب کیږي، که لمونځ یې بشپړ وو، نو ټول عملونه به یې پوره وی او که لمونځ یې فاسد وخت نو ټول عملونه به یې فاسد شي .

۸۳. عَنْ عِبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): خَمْسُ صَلَوَاتٍ افْتَرَضَهُنَّ اللَّهُ تَعَالَى، مَنْ أَحْسَنَ وَضَوَّعَهُنَّ وَصَلَاهُنَّ لَوْفَتِهِنَّ وَأَتَمَّ رُكُوعَهُنَّ وَخَشَوَعَهُنَّ كَانَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يَغْفِرَ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ فَلَيْسَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ إِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُ وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ. رواه ابو داود.

له عباد بن صامت (رض) څخه روایت دی هغه ویلي چې رسول الله (ص) فرمایلي دی: الله تعالی پنځه وخته لمونځونه

فرض کړی دی. څوک چې په نښه توګه اودس وکړي او په خپلو پاکیو وختونو کې یې ادا کړی، په پوره اهتمام سره رکوع وکړی، په خشوع سره یې ادا کړی، له ده سره دالله تعالی ژمنه ده چې بښنه ورته وکړي، او چا چې دا کار ونکړ، نو له ده سره دالله تعالی ژمنه نشته، که خوښه یې شوه بښنه به ورته وکړي، او که یې خوښه شوه، عذاب به ورکړي.

د منافق لمونځ

۸۴. عَنْ أَنَسٍ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) تِلْكَ صَلَوةُ الْمُنَافِقِ، يَجْلِسُ يُوقِبُ الشَّمْسَ حَتَّى إِذَا اصْفَرَّتْ وَكَانَتْ بَيْنَ قَرْنَيْ الشَّيْطَانِ قَامَ فَتَقَرَّ أَرْبَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا. رواه مسلم.

د حضرت انس (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: دا د منافق لمونځ دی، چې کښیې او د لمر انتظار وباسي، ترڅو ژپ شي او د شیطان د دوه ښکرونو منځ ته راشي، یا پاڅیږي او څلور ټونګې ووهي، او الله تعالی په کې ډیر لږ یادوي.

له جومات سره محبت د ايمان نښه ده

۸۵. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رض) عَنْ النَّبِيِّ (ص)
قَالَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَادَى الْمَسَاجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ.
رواه الترمذي.

د حضرت ابوسعید خدری (رض) څخه روایت دی چې رسول الله
(ص) فرمایلي دي: کله چې یو سړی وګورئ چې جومات ته ځي راځي،
نو د هغه په ایمان ګواهي ورکړئ.

د رمضان روژه د تیروګنا هونو کفار ه ده

۸۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص)
مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَ مَنْ
قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. متفق
عليه.

د حضرت ابوهریره (رض) څخه روایت دی چې رسول الله
(ص) فرمایلي دي: چا چې دایمان پر اساس او دثواب په نیت
روژه ونیوله نو هغه ته به مخکیني ګناهونه وبخښل شي. او
څوک چې دایمان پر اساس او د ثواب په نیت د روژې په شپه
لمونځ وکړي، هغه ته مخکیني ګناهونه وبخښل کېږي.

د روژې او قرآن شفاعت

۸۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): الصَّيَّامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ، يَقُولُ الصَّيَّامُ: أَيُّ رَبِّ! إِنِّي مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفَعْنِي فِيهِ وَ يَقُولُ الْقُرْآنُ مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَشَفَعْنِي فِيهِ، فَيُشَفَّعَانِ. رواه البيهقي.

دحضرت عبدالله بن عمر (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: روژه او قرآن د بنده لپاره سپارښتنه کوي، روژه وايي: ای ربه! ما دی د ورځي له خوا له خوراک او خوندونو څخه منع کړی و، نو د ده په اړه زما شفاعت ومنه. او قرآن وايي: ما دی د شپې له مخې له خوب څخه منع کړی و، نو د ده په اړه زما شفاعت ومنه. نو د دواړو شفاعت به ومنل شي.

په ښه توګه حج اداء کول

۸۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) مَنْ حَجَّ لِلَّهِ فَلَمْ يَرْفُتْ وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ. رواه البخاري

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: چا چې د الله لپاره حج وکړ او هلته (

د خپلي ميرمنې سره يو ځای نشو، او گناه يې ونه کړه، نو داسې به راوگرځي، لکه مور چې نوی زېږولی وي^۱

د زکات نه ورکولو سزا

۸۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَلَمْ يَزِدْ زَكَاتَهُ، مَثَلُ لَهُ مَالُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعًا أَقْرَعَ لَهُ زَيْبَتَانِ طَوَّفَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِلَهْزَمَتَيْهِ يَعْنِي شِدْقَيْهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا مَالِكٌ، أَنَا كَنْزُكَ ثُمَّ تَلَا (وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ .. الْآيَةَ.

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: چا ته چې الله تعالی مال ورکړی وي، او د هغې زکات اداء نه کړي، نو دغه مال به ده ته د قیامت په ورځ د يو (زهرجن) گنډجی مار په څېر جوړ شي، او د سترگو په سر به يې دوه نور ټکي وي. د قیامت په ورځ به ترې راجاپيره شي، او د وېشو څخه به يې راوښي او ورته وبه وايي: چې زه ستا مال یم، زه ستا زيرمه یم. بيا يې

¹ - د گناهونو څخه به پاک شي

دا آيت ولوست: (گمان دې نه کوی هغه کسان چې بخل کوي...)

دسورت آل عمران ۱۸۱ آيت يې ولوست

د غوسې علاج

۹۰. عَنْ عَطِيَّةَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ الْقَضَبَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خَلَقَ مِنَ النَّارِ وَإِنَّمَا تُطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ رَوَاهُ ابوداود.

له حضرت عطيه (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: په تحقيق سره قهر او غصه د شيطان له خوا دي، او شيطان له اور څخه پيدا شوى دى، او اور په اوبو سره مړ كيږي، كه چيرې يو له تاسې څخه په غصه شو نو اودس دې وكړي.

د جنت ضمانت

۹۱. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رض) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ رَوَاهُ البخاري.

له حضرت سهل بن سعد (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: څوك چې ما ته د دواړو ژامنو او د دواړو پښو ترمنځ (د اندامونو) ضمانت راکړي، زه ورته د جنت ضمانت ورکوم.

۹۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ رواه البخاري

له حضرت ابوهريره (رض) خنجه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: ډير ځله يو بنده داسې خبره وكړي، چې الله پرې راضي كيږي، او د ده ورته پام هم نه وي، الله تعالى پرې د ده درجات پورته كړي، او ډير ځله يو بنده يوه داسې خبره وكړي، چې الله پرې ناراضه كيږي، او د ده ورته پام هم نه وي، او د هغې لامله جهنم ته ورپريوزي.

د مسئوليت احساس

۹۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ قَالَ

وَحَسِبْتُ أَنْ قَدْ قَالَ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي مَالِ أَبِيهِ وَمَسْتُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْتُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ. رواه البخاري ومسلم.

حضرت عبدالله بن عمر (رض) فرمائي: ما له رسول الله (ص) خنجه اوريدلي دي چي فرمايل يي: هر يو له تاسو خنجه مستول دي، او هر شوک د خپل لاس لاندې خلکو په اړه مستول دي، امام (واکدار) د خپل رعيت په اړه مستول دي، سړي په خپل کور کې مستول دي، هغه دخپل عيال په اړه مستول دي، ښځه دخاوند د کور په اړه مستوله ده، او دخپل عيال مستوله ده، نوکر دخپل بادار دمال په اړه مستول دي، او دخپل لاس لاندې چارو مستول دي. حضرت عبدالله بن عمر فرمائي: چي گمان کوم رسول الله (ص) دا هم وويل: چي سړي دخپل پلار دمال په اړه مستول دي، او دخپل رعيت مستول دي، او هر يو له تاسې خنجه دخپل رعيت په اړه مستول دي.

دکسب غوره والي

۹۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَنْ يَحْتَطِبَ أَحَدُكُمْ حِزْمَةً عَلَى ظَهْرِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ أَحَدًا فَيُعْطِيَهُ أَوْ يَمْتَنِعَهُ. رواه البخاري

حضرت ابوهريره درسول الله (ص) څخه روايت كوي، چې هغه فرمايل: كه چيرې يو له تاسو څخه په خپله شا باندې د خسو اوخاشاكو كيلي راوړي، دا ورته لدې غوره ده چې دچا څخه سوال وكړي، ځكه چې هغه به يا څه وركړي، او يا به يې ورنكړي.

دمرگ غوښتنه مه كوي

۹۵. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ مِنْ ضَرٍّ أَصَابَهُ فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ فَاعْلَمْ فَلْيَقُلْ اللَّهُمَّ أَخِيْنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوُفَاةُ خَيْرًا لِي. رواه البخاري

له حضرت انس (رض) څخه روايت دی، چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: د مصيبت لامله هيڅکله دمرگ غوښتنه مه کوي، که چيرې يې غواړئ، نوداسې ووايي: اى ربه ! که زما په ژوند کې خير وي، نوژوند راپه برخه کړه، او که په مرگ کې مې خير وي نووفات مې کړه

مشتبهات(شکمن شيان)

۹۶. عَنْ الثَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رض) يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنٌ

وَبَيْنَهُمَا مُشْبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ اتَّقَى الْمُسْتَبَهِاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الْمُسْتَبَهِاتِ كَرَّاعٍ يَرْغَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُرَاقِعَهُ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى أَلَا إِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحْرَمَةٌ أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ

له نعمان بن بشير (رض) خنجه روايت دی هغه ويلي: ما له رسول الله (ص) خنجه اوريدلي دي چي فرمايل به يئ: حلال او حرام دواړه څرگند دی، او د دوی ترمنځ مستبهات (شکمن شيان) دي چي زيات شمير خلک پرې نه پوهيږي، چا چي له مستبهاتو(له شکمنو شيانو) خنجه ځان وژغوره هغه خپل دين او پټ وساته، او که څوک په مستبهاتو کې پريوت، مثال يې د هغه شپون دی چي خپله رڼه د ساتل شوي څرخای په شاوخوا کې پيايي، نژدې ده چي دې به پکې پريوزي، خبراوسئ چي هريادشاه د خپل ځان لپاره ساتلي ځاي لري او په ځمکه کې د الله تعالی ساتل شوی ځاي، د ده لخوا حرام کړل شوي شيان دي، او خبراوسئ چي په بدن کې يوه ټوټه ده کله چي هغه صالحه شي، ټول بدن ورسره

صالح شي اوكله چي هغه فاسده شي ٿول بدن ورسره فاسديوي.
خبر اوسي چي هغه زړه ډي .

په هراندام صدقه

۹۷. عَنْ أَبِي ذَرٍّ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ
يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سَلَامٍ مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ
وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ
وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ وَيُجْزَى مِنْ
ذَلِكَ رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الصُّحَى. رواه مسلم

حضرت ابوذر (رض) د رسول الله (ص) څخه روایت کوي، چې هغه
فرمایلي دي: هر سهار ستاسې په هر اندام (مفصل) باندې صدقه لازمه ده. هر
خل سبحان الله ویل صدقه ده، هر خل الحمد لله ویل صدقه ده، هر خل لا اله
الا الله ویل صدقه ده، هر خل الله اکبر ویل صدقه ده، په نیکۍ باندې امر کول
صدقه ده، له بدۍ څخه منع کول صدقه ده. اولدې ټولو څخه د څانښت دوه
رکعه لونه ګڼل کېږي.

ښه او بد ملګري

۹۸. عَنْ أَبِي مُوسَى (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): مَثَلُ
الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْمِسْكِ وَكَبِيرِ الْحَدَّادِ لَا

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

يَعْلَمُكَ مِنْ صَاحِبِ الْمِسْكِ إِمَّا تَشْتَرِيهِ أَوْ تَجِدُ رِيحَهُ وَكَبِيرُ الْخَلْدَادِ يُخْرِقُ بَدَنَكَ أَوْ تَوْبَكَ أَوْ تَجِدُ مِنْهُ رِيحًا حَيَّيَّةً.

له حضرت ابو موسی (رض) څخه روایت دی فرمایي چې رسول الله (ص) فرمایي دي: د نیک ملګري او بد ملګري مثال د عطر پلورونکي او ډپس د بڼې دی. د عطر پلورونکي څخه به یې برخې نه پاتې کیږي، یا به ترې څه واخلي او یا به ترې خوشبويي ومومي، او د ډپس په بڼې کې به دې بدن یا جامي وسوزي او یا به ترې بد بويي ومومي.

دوه ځانګړي نعمتونه

۹۹. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رض) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) نِعْمَتَانِ مَبْعُوثٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ : الصَّحَّةُ وَالْقَرَأُ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

له ابن عباس (رض) څخه روایت دی هغه ویلي دي : چې رسول الله (ص) فرمایي دي: چې دوه نعمتونه داسې دي چې زیات شمیر خلک پکې زیانکاران دي: چې یو یې روغتیا او بل یې وزګارتیا او فراغت دی

له رسول الله سره محبت

۱۰۰. عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

له حضرت انس (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: يو له
تاسې څخه مومن نشي کيدلای ترڅو چې زه ورته دپلار، زوي او ټولو خلکو څخه
محبوب نه اوسم.